

данім краю на вироблене чобіт в протягу року і єсли знаємо кілька пар чобіт вони виробили, то, поділивши скількість годин через число пар чобіт, довідаємо ся, кілька годин суспільної праці потрібно в данім краю на вироблене пари чобіт. Ся скількість годин суспільної праці потрібно на вироблене даного товару становить власне вартість того товару.

Єсли ти працював би навіть три місяці, щоби ножем зробити крісло, то його вартість не буде більша, як вартість крісла зробленого в великій фабриці, де много робітників уживаючи машин, виробляють кожного дня сотки крісел.

Знаємо те, що всякі нові улїпшеня машин зменшують час, якого потрібно на вироблене ріжних товарів. Земний олій має нині меншу вартість, чим 10 лїт тому назад, бо завдяки улїпшеню машин потрібно нині менше робочої сили, щоби його добути з землі і очистити з домішок. Сталь також впала на вартости, бо щоби її нині випродукувати, потрібно менше людської сили, чим треба було давнїйше.

Вартість золота і срібла означає скількість суспільно потрібної праці на випродуковане тих металів. Вартість золота змінює ся. Чим більше потрібно суспільної праці на видістанє золота, тим більша його вартість.

В сей спосіб означуємо вартість робочої сили. Скількість (або час) потрібної праці на випродуковане робочої сили, становить про її вартість.

Робоча сила або здібність до праці існує в людині тільки за її житя. Чоловік потребує поживи, щоби міг зростати і вдержати своє жите. А одначе як машина, так і чоловік з'ужие ся і мусить бути заступлений другим чоловіком. Отже робітник потребує поживи, убраня і мешканя не лише для себе самого, але і для дітий, котрих мусить виховувати, щоби хтось міг заступити його на робочім ринку і вдержати клясу робітників. Бачимо отже, що вартість робочої сили є означена вартостію товарів потрібних до виробленя, розвиненя і вдержаня робочої сили.

Маркс говорить: "Вартість робочої сили є означена суспільно потрібною працею на її випродуковане."